

Bir Tıp Fakültesi Üçüncü Sınıf Öğrencilerinin Aile Planlamasına Yönelik Bilgi ve Tutumlarının Değerlendirilmesi

An Assessment of Third Grade Medical Students' Level of Knowledge and Attitudes About Family Planning

Öğr. Gör. Eda Fulden Tutar Çölgeçen¹ Öğr. Gör. Kadir Çölgeçen¹

¹ Adıyaman Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı

Öz

Amaç: Bu çalışmada Türkiye’de bir tıp fakültesi üçüncü sınıf öğrencilerinin aile planlaması konusundaki bilgi ve tutumlarını saptamak amaçlanmıştır.

Yöntem: Türkiye’de bir tıp fakültesinde üçüncü sınıfa giden 159 öğrenciden 51 öğrenci gönüllü olarak çalışmamıza katılmıştır. Katılımcılardan sosyodemografik özellikleri, aile planlaması konusundaki bilgi ve tutumları değerlendirmeye yönelik toplam 20 sorudan oluşan bir çevrimiçi anket formu aracılığıyla veriler toplanmıştır.

Bulgular: Çalışmaya katılan 51 öğrencinin yaşları 19 ile 25 arasında olup, yaş ortalama değeri 21,14 ve medyanı 21’dir. Çalışmaya katılanların 28(%54,9)’i kadın öğrenciler, 23(%45,1)’ü erkek öğrencilerdir. 45(%88,2) öğrenci aile planlamasının tanımını ‘Ailelerin istedikleri ve bakabilecekleri sayıda çocuk sahibi olmasıdır’ şikkını işaretleyerek doğru bilirken, 6(%11,7) öğrenci diğer önermeleri işaretlemiştir. En çok bilinen modern yöntemler 37(%72,5) kişi ile oral kontraseptif, 33(%64,7) kişi ile rahim içi araçlar ve 29(%56,9) kişi ile kondom/ prezervatif olmuştur. En çok bilinen geleneksel yöntemler 34(%66,7) kişi ile geri çekme, 28(%54,9) kişi ile vajinal duş olmuştur.

Tartışma ve Sonuç: Bu çalışma tıp fakültesi 3. Sınıf öğrencilerinin henüz aile planlaması yöntemlerine yönelik eğitim almamalarına rağmen bilgi düzeylerinin yetersiz olmadığını fakat bu konuda eğitime ihtiyaç olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Aile Planlaması, Tıp Öğrencileri, Kontrasepsiyon, Bilgi Ve Tutum.

Alıntı Şekli / Cite this article as: Tutar Çölgeçen EF, Çölgeçen K. Bir Tıp Fakültesi Üçüncü Sınıf Öğrencilerinin Aile Planlamasına Yönelik Bilgi ve Tutumlarının Değerlendirilmesi. SOYD. 2022;3(1):19-25

Sorumlu Yazar / Corresponding Author:
 Eda Fulden Tutar Çölgeçen, Adıyaman Üniversitesi, Sağlık Bilimleri
 Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Adıyaman, Türkiye
 E-mail: efuldentutar@gmail.com

Abstract

Objective: The aim of this study was to determine the knowledge and attitudes of third year medical school students in Turkey about family planning.

Method: 51 students out of 159 students who are in the third year of a medical school in Turkey voluntarily participated in our study. Data were collected from the participants through an online questionnaire consisting of 20 questions to evaluate their sociodemographic characteristics, knowledge and attitudes about family planning.

Results: The ages of 51 students participating in the study were between 19 and 25, with an average age of 21.14 and a median of 21. Of the participants, 28 (54.9%) were female students and 23 (45.1%) were male students. While 45 (88.2%) students got the definition of family planning correct by ticking the option "Families have as many children as they want and can take care of", 6 (11.7%) students ticked the other propositions. The most well-known modern methods were oral contraceptives with 37 (72.5%), intrauterine devices with 33 (64.7%) and condom with 29 (56.9%). The most well-known traditional methods were coitus interruptus with 34 (66.7%), vaginal douching with 28 (54.9%) people.

Discussion and Conclusion: This study reveals that although the 3rd year medical faculty students have not yet received training on family planning methods, their level of knowledge is not insufficient, but there is a need for training on this subject.

Keywords: Family Planning, Medical Students, Contraception, Knowledge and Attitude.

GİRİŞ VE AMAÇ

Aile planlaması, bütün çiftlerin ve bireylerin istedikleri sayıda, istedikleri zamanda ve sağlıklı aralıklarla, bakabilecekleri kadar çocuk sahibi olma, sorumluca karar vermeleri ve bu amaçla bilgi, eğitim ve araçlara sahip olmalarıdır. Aile planlaması bireylerin istenmeyen gebeliklerden korunmalarına, iki doğum arasındaki süreyi düzenlemelerine, yaşlarını ve sosyoekonomik durumlarını göz önüne alarak ne zaman ve ne kadar çocuk sahibi olacaklarına karar vermelerine, çocuğu olmayan ailelerin çocuk sahibi olma isteklerini gerçekleştirmelerine yardım eden uygulamaların tümüdür (1).

Aile planlamasının amaçları; aşırı doğurganlığın ve buna bağlı ortaya çıkan kansızlık, jinekolojik hastalıklar, doğuma bağlı oluşabilecek rahatsızlıkların azaltılması, çok ve sık gebelikleri önleyerek, çok ve sık gebeliklerin anne ve çocuk sağlığına olan olumsuz etkilerini gidermek, riskli gebeliklerin önlenmesi, istenmeyen gebeliklerin ve bunlara bağlı olumsuz sonuçların önlenmesi, doğum yaşının ayarlanmasını sağlamak, çocuğu olmayan ailelere çocuk sahibi olmaları için yol göstermek şeklinde sıralanabilir (1).

Aile planlaması bilgileri ve hizmetleri, tüm bireylerin sağlığı ve insan hakları için esastır. Dünya Sağlık Örgütü

verilerine göre, 2017'de gelişmekte olan bölgelerde üreme çağındaki 214 milyon kadının karşılanmamış bir doğum kontrolü ihtiyacı vardır. Bunun nedenleri; doğum kontrolüne sınırlı erişim, sınırlı bir yöntem seçimi, yan etki korkusu veya deneyimi, kültürel veya dini muhalefet, mevcut hizmetlerin kalitesiz olması, cinsiyete dayalı engeller olarak sıralanabilir. 2019 verilerine göre dünya çapındaki 1,9 milyar üreme çağındaki kadından (15-49 yaş) 1,1 milyarının aile planlamasına ihtiyacı vardır; bunların 842 milyonu doğum kontrol yöntemleri kullanmaktadır ve 270 milyonunun karşılanmamış doğum kontrolü ihtiyacı vardır. İstenmeyen gebeliklerin önlenmesi, annenin sağlık sorunlarının ve gebelikle ilişkili ölümlerin sayısının azaltılmasına yardımcı olur (2).

Günümüzde güvenilir ve koruyuculuğu oldukça yüksek aile planlamaları yöntemleri mevcut olsa da dünyada ve ülkemizdeki çoğu çift koruyuculuğu düşük yöntemleri kullanmaya devam etmektedir. 2018 TNSA verilerine göre, gebeliği önleyici yöntem kullanımındaki yaygınlık oranı, 15-49 yaş arasındaki halen evli kadınlarda %70'tir. Bu kadınların %49'u modern yöntemleri; %21'i ise geleneksel yöntemleri kullanmaktadır. Aile planlaması yönteminin kullanımı evli kadınların yaşı ile artmaktadır. Genç kadınlar arasında (15-19 ve 20-24 yaş) aile planlaması yöntemlerinin kullanımı düşüktür (sırasıyla %36 ve %53) (3).

Türkiye’de gebeliği önleyici yöntem bilgisi yaygın olup, evli kadınların neredeyse tamamı (%99,5) en az bir gebeliği önleyici yöntem bilmektedir. Halen evli kadınlar arasında en çok bilinen yöntem haptır (%97). Bu yöntemi RIA (%94), kadınların tüplerinin bağlanması (%93) ve erkek kondomu (%92) izlemektedir. Halen evli kadınlar arasında erkek sterilizasyonu (%37), implantlar (%36), kadın kondomu (%20) ve vajinal halka (%9) yöntemlerine ilişkin bilgi görece olarak daha düşüktür (3).

2018 TNSA verilerine göre, 15-49 yaş arası kadınlara önceki 5 yıl için doğmuş olan çocuklarının gebelikleri ve halen olan gebelikleri ile ilgili istenen zamanda (planlanmış doğum) olan bir gebelik/doğum olup olmadığı sorulduğunda; %15’i istenmemiş olduğunu, %11’i ise daha sonra olmasını tercih edeceğini belirtmiştir. Bu da aile planlaması konusundaki açığı göstermektedir. Veriler ışığında Türkiye’de aile planlaması konusunda yapılacak eğitimlerin artırılmasına ihtiyaç vardır (3).

Bu çalışma, Türkiye’de bir tıp fakültesi üçüncü sınıf öğrencilerinin aile planlaması konusundaki bilgi ve tutumlarını saptamayı amaçlayan, tanımlayıcı bir araştırmadır.

YÖNTEM

Türkiye’de bir tıp fakültesinde üçüncü sınıfa giden 159 öğrenciden 51 öğrenci gönüllü olarak çalışmamıza katılmıştır. Katılımcılardan sosyodemografik özellikleri, aile planlaması konusundaki bilgi ve tutumları değerlendirmeye yönelik toplam 20 sorudan oluşan bir çevrimiçi anket formu aracılığıyla veriler toplanmıştır. Araştırma tanımlayıcı bir çalışmadır. Araştırmanın verileri SPSS 23.0 istatistik programına aktarılarak analizler yapılmıştır. Kategorik değişkenlerin karşılaştırılmasında ki-kare testi kullanılmıştır.

BULGULAR

Araştırmaya katılan 51 öğrencinin yaşları 19 ile 25 arasında olup, yaş ortalama değeri 21,14 ve medyanı 21’dir. 21 yaşındakiler %35,3 ile çoğunluğu oluşturmaktadır. Araştırmaya katılanların 28(%54,9)’i kadın öğrenciler, 23(%45,1)’ü erkek öğrencilerdir. Araştırmaya katılan öğrencilerin hiçbiri evli değildir. 13(%25,5) öğrencinin annesi ilkökul mezunu; 27(%52,9) öğrencinin babası üniversite ve üzeri mezundur. Tablo 1’de araştırmaya katılan bireylerin bazı tanımlayıcı özellikleri görülmektedir.

Tablo 1. Araştırmaya Katılan Bireylerin Bazı Tanımlayıcı Özellikleri

	Sayı	%
Anne eğitim durumu		
Okuma yazma bilmiyor	4	7,8
Okuma yazma biliyor	8	15,7
İlkokul mezunu	13	25,5
Ortaokul mezunu	5	9,8
Lise mezunu	11	21,6
Üniversite ve üzeri mezunu	10	19,6
Baba eğitim durumu		
Okuma yazma bilmiyor	1	2
Okuma yazma biliyor	1	2
İlkokul mezunu	5	9,8
Ortaokul mezunu	8	15,7
Lise mezunu	9	17,6
Üniversite ve üzeri mezunu	27	52,9
Kardeş sayısı		
2	9	17,6
3	8	15,7
4	13	25,5
5 ve üzeri	21	41,2

Araştırmaya katılan bireylerden aile planlaması hakkındaki bilgilerinin kendileri tarafından değerlendirilmesini istendiğinde verdikleri yanıtların dağılımı Tablo 2’de görülmektedir.

Tablo 2. Öğrencilerin aile planlaması hakkındaki bilgilerinin kendileri tarafından değerlendirilmesi

Aile planlaması hakkında yeterli bilgiye sahip olma durumu	Sayı	%
Yeterli	30	58,8
Yeterli değil	21	41,2

Aile planlaması tanımı 1 doğru şık ve 3 önerme şeklinde sorulmuştur ve doğru şık işaretlenmesi istenmiştir. Öğrencilerin verdikleri cevapların dağılımı Tablo 3’te görülmektedir. 45(%88,2) öğrenci aile planlamasının tanımını ‘Ailelerin istedikleri ve bakabilecekleri sayıda

çocuk sahibi olmasıdır' şikkını işaretleyerek doğru bilirken, 6(%11,7) öğrenci diğer önermeleri işaretlemiştir.

Tablo 3. Öğrencilerin aile planlaması tanımı ile ilgili cevaplarının dağılımı

Aile planlaması tanımı	Sayı	%*
Gebelikten korunmaktır	2	3,9
Ailelerin çocuk sahibi olmasını engellemektir	2	3,9
Ailelerin istedikleri ve bakabilecekleri sayıda çocuk sahibi olmasıdır	45	88,2
Nüfusu azaltmaya yönelik çalışmalardır	2	3,9

Öğrencilere aile planlaması hakkındaki bilgilerinin kaynağı sorulduğunda verilen yanıtların dağılımı Tablo 4'te görülmektedir. Erkek öğrenciler en çok internet üzerinden bilgileri edindiğini belirtirken, kadın öğrenciler en çok aile ve internet kaynaklarından bilgi edindiklerini belirtmiştir.

Tablo 4. Öğrencilerin aile planlaması hakkındaki bilgilerinin kaynağının kişi sayısı dağılımı

Aile planlaması hakkındaki bilgilerin kaynağı	Cinsiyet					
	Erkek		Kadın		Total	
	Sayı	%	Sayı	%	Sayı	%
Gazete, dergi, kitap	6	26,1	8	28,6	14	27,5
İnternet	11	47,8	9	32,1	20	39,2
Televizyon, radyo	0	0	0	0	0	0
Arkadaşlar	0	0	1	3,6	1	2
Danışma merkezleri	0	0	1	3,6	1	2
Aile	6	26,1	9	32,1	15	29,4

Tablo 5. Öğrencilerin aile planlaması yöntemlerini bilme durumlarının dağılımı

Aile Planlaması Yöntemleri	Sayı	%
Kondom/prezervatif	46	90,2
Oral kontraseptif (doğum kontrol hapi)	45	88,2
Rahim içi araç(spiral)	42	82,4
Tüp ligasyonu	26	51
Geri çekme	19	37,3
Vazektomi	17	33,3
Cilt altı implant	14	27,5
Vajinal duş	13	25,5
Enjeksiyon	12	23,5
Köpük/jel/diyafram	12	23,5

*: Kişiler birden fazla işaretleme yapabilmektedir.

51 öğrenciden bildikleri aile planlaması yöntemlerini seçmeleri istendiğinde verilen yanıtların dağılımı Tablo 5'te görülmektedir. En çok işaretlenen yöntemler 46(%90,2) kişi ile kondom/prezervatif, 45(%88,2) kişi ile oral kontraseptif ve 42(%82,4) kişi ile rahim içi araç olmuştur. En az bilinen aile planlaması yöntemleri ile 12(%23,5) kişinin seçtiği köpük/jel/diyafram ve 12(%23,5) kişinin seçtiği enjeksiyon yöntemleri olmuştur.

Tablo 6. Öğrencilerin modern aile planlaması yöntemlerini bilme durumlarının dağılımı*

Aile Planlaması Yöntemleri	Sayı	%
Oral kontraseptif (doğum kontrol hapi)	37	72,5
Rahim içi araç(spiral)	33	64,7
Kondom/prezervatif	29	56,9
Cilt altı implant	24	47,1
Tüp ligasyonu	23	45,1
Vazektomi	19	37,3
Enjeksiyon	16	31,4
Köpük/jel/diyafram	10	19,6
Vajinal duş	7	13,7
Geri çekme	1	2,0

*: Kişiler birden fazla işaretleme yapabilmektedir.

51 öğrenciye karışık şekilde verilen modern ve geleneksel yöntemlerden, modern yöntemleri seçmeleri istendiğinde verilen yanıtların dağılımı Tablo 6'da görülmektedir. En çok bilinen modern yöntemler 37(%72,5) kişi ile

oral kontraseptif, 33(%64,7) kişi ile rahim içi araçlar ve 29(%56,9) kişi ile kondom/prezervatif olmuştur. 8(%15,7) kişi ise geleneksel yöntem olmasına rağmen vajinal duş ve geri çekme yöntemlerini modern yöntem olarak değerlendirmiştir.

Tablo 7. Öğrencilerin geleneksel aile planlaması yöntemlerini bilme durumlarının dağılımı*

Aile planlaması yöntemleri	Sayı	%
Geri çekme	34	66,7
Vajinal duş	28	54,9
Kondom/prezervatif	20	39,2
Oral kontraseptif (doğum kontrol hapı)	12	23,5
Köpük/jel/diyafam	6	11,8
Rahim içi araç(spiral)	5	9,8
Enjeksiyon	5	9,8
Tüp ligasyonu	2	3,9
Cilt altı implant	1	2,0
Vazektomi	1	2,0

*: Kişiler birden fazla işaretleme yapabilmektedir.

51 öğrenciye karışık şekilde verilen modern ve geleneksel yöntemlerden, geleneksel yöntemleri seçmeleri istendiğinde verilen yanıtların dağılımı Tablo 7'de görülmektedir. En çok bilinen geleneksel yöntemler 34(%66,7) kişi ile geri çekme, 28(%54,9) kişi ile vajinal duş olmuştur. 20(%39,2) kişi ise geleneksel yöntemlerin işaretlenmesi istendiğinde modern yöntem olmasına rağmen kondom/prezervatifi seçmişlerdir.

Öğrencilerden 37(%72,5) kişi acil kontrasepsiyonun bir aile planlaması yöntemi olduğunu düşünürken, 14(%27,5) kişi aile planlaması yöntemi olmadığını düşünmüştür.

Tablo 8. Aile planlaması hakkındaki görüşlerin cinsiyete göre dağılımı

Aile planlaması hakkındaki görüşler	Cinsiyet				Toplam	
	Erkek		Kadın		Sayı	%
	Sayı	%	Sayı	%		
Aile planlaması yöntemlerinin yaygınlaştırılması desteklenmelidir						
Katılıyorum	21	91,3	28	100	49	96,1
Katılmıyorum	2	8,7	0	0	2	3,9
Evli olmayanların aile planlaması yöntemi alması doğru değildir						
Katılıyorum	6	26,1	5	17,9	11	21,6
Katılmıyorum	17	73,9	23	82,1	40	78,4
İki yıldan az aralıklarla gebe kalmanın anne sağlığı açısından sakıncası yoktur						
Katılıyorum	7	30,4	2	7,1	9	17,6
Katılmıyorum	16	69,6	26	92,9	42	82,4
Bir kadın doğum deneyimini yaşamazsa, kadınlığını eksik hisseder.						
Katılıyorum	8	34,8	5	17,9	13	25,5
Katılmıyorum	15	65,2	23	82,1	38	74,5
Bireylerin eğitim düzeyi yükseldikçe az çocuk yapar.						
Katılıyorum	18	78,3	21	75,0	39	76,5
Katılmıyorum	5	21,7	7	25,0	12	23,5
Gebelikten korunma yöntemi kullanan kadınların bir daha çocuk sahibi olması zordur.						
Katılıyorum	3	13,0	3	10,7	6	11,8
Katılmıyorum	20	87,0	25	89,3	45	88,2
Günümüzde ideal olduğunu düşündüğünüz çocuk sayısı kaçtır						
0	0	0	2	7,1	2	3,9
1	3	13,0	4	14,3	7	13,7
2	13	56,5	17	60,7	30	58,8
3 ve üzeri	7	30,4	5	17,9	12	23,5

Tablo 8'de öğrencilerin aile planlaması hakkındaki görüşlerinin cinsiyete göre dağılımı görülmektedir.

Öğrencilere günümüzde ideal olduğunu düşündüğünüz çocuk sayısı sorulduğunda ise en sık verilen yanıt 30(%58,8) kişi ile 2 çocuk olmuştur, bunu 12(%23,5) kişi ile 3 ve üzeri çocuk yanıtı izlemektedir.

Tablo 9. Aile planlaması hakkında yeterli bilgiye sahip olma durumunun iki yıldan az aralıkla gebe kalmanın sakıncası yoktur görüşüne etkisi

		İki yıldan az aralıkla gebe kalmanın sakıncası yoktur				P
		Katılıyorum		Katılmıyorum		
		Sayı	%	Sayı	%	
Aile planlaması hakkında yeterli bilgiye sahip olma durumu	Yeterli	6	20	24	80	P=0,720
	Yeterli değil	3	14,3	18	85,7	

Tablo 9'a bakıldığında, aile planlaması hakkındaki bilgilerini yeterli bulan 6 kişi, iki yıldan az gebe kalmanın sakıncası olmadığını düşünmüştür. Yapılan analiz sonucunda ise aile planlaması hakkında yeterli bilgiye sahip olanlar ve olmayanların, iki yıldan az aralıkla gebe kalmanın sakıncası hakkındaki görüşleri arasında fark olmadığı görülmüştür.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Tıp fakültesi 3. sınıf öğrencilerinin aile planlaması konusunda henüz eğitim almamış olmalarına rağmen aile planlamasının tanımı sorusuna en yüksek oranda verilen yanıtın doğru olması temel bir bilgi düzeyine sahip olduklarını göstermektedir. Öğrenciler %58,8 gibi bir oranda kendini bu konuda yeterli hissetmektedir. Tıp fakültesi 1. Sınıf öğrencilerinde yapılan benzer bir çalışmada, aile planlaması yöntemleri hakkındaki bilgi düzeylerinin değerlendirilmesi istendiğinde öğrencilerin %60'ı kendilerini yeterli olarak değerlendirmişlerdir (4). Bizim çalışmamızla benzer sonuç alınması başlıca iki nedene bağlanabilir; ortaokul ve lise döneminde aile planlaması konusunda eğitimin yeterli olmaması ve tıp fakültesinde henüz bu dersleri almamış olmaları. Öğrencilerin aile planlaması ile ilgili bir çalışmada ise erkek öğrencilerin yeterli, kız öğrencilerin ise çoğunlukla orta düzeyde bilgisi olduğu belirtilmiştir (5).

Aile planlamasının tanımı sorulduğunda Öğrencilerin aile planlaması hakkında bilgi kaynaklarının %39,2'sini internet, %27,5'ini gazete, dergi, kitap ve %29,4'ünü ise aile oluşturmaktadır. 2005'te yapılan bir çalışmada aile

planlaması hakkında kaynakların %63'ünü televizyon, radyo, gazete, dergi gibi kitle iletişim araçlarının oluşturduğu saptanmıştır (4). 2012'de yapılan başka bir çalışmada ise aile planlaması hakkındaki bilgi kaynaklarının %56,8'ini gazete, dergi, televizyon oluştururken, %18,9'unu internet oluşturmuştur (6). 2017'de Çalikoğlu ve ark.'nın tıp fakültesi öğrencilerinde yaptıkları çalışmada aile planlaması ile ilgili bilgi kaynaklarının %32,7'sini sağlık personeli oluştururken, %25,9'unu internet oluşturmaktadır (7). İnternetin bilgi kaynakları arasında yıllar içinde artışta olması internetin bilgi kaynağı olarak kullanımının artışına bağlı olabilir. Bu sebeple öğrencilere infodemi hakkında bilgi verilmesi gerekli olabilir.

Öğrencilere bildikleri aile planlaması yöntemleri sorulduğunda %90,2'si kondom/prezervatifi, %88,2'si doğum kontrol hapi, %82,4'ü rahim içi araçları bildiklerini belirtmiştir. Gazi Üniversite'nde yapılan bir çalışmada en çok bilinen yöntemler doğum kontrol hapi, kondom ve rahim içi araç olarak bulunmuştur (4). Eskişehir Osmangazi Üniversitesi'nde yapılan bir çalışmada da tıp fakültesi öğrencilerinde en çok bilinen aile planlaması yöntemleri doğum kontrol hapi, kondom ve rahim içi araçtır (6). Diğer aile planlaması yöntemlerinin daha az bilinmesinin sebebi ise toplumda daha nadir kullanılmaları olabilir. Bu konuda aile planlaması yöntemleri ile ilgili eğitimlerinin artırılması bir çözüm olarak sunulabilir.

Öğrencilerin %96,1'i aile planlaması yöntemlerinin yaygınlaştırılması desteklenmelidir görüşündedir. Gazi Üniversitesi'nde yapılan bir çalışmada öğrencilerin %92,7'si aile planlaması yöntemlerinin yaygınlaştırılması desteklenmelidir görüşünde bulunmuştur (4).

Gençlerin acil kontrasepsiyon yöntemlerine ilişkin bilgi, uygulama ve hizmet gereksinimlerine dair bir araştırmada öğrencilerin %59'unun acil kontrasepsiyon hakkında bilgisi olmadığı belirtilmiştir (8). Çalışmamızda öğrencilerden 37(%72,5) kişi acil kontrasepsiyonun bir aile planlaması yöntemi olduğunu düşünürken, 14(%27,5) kişi aile planlaması yöntemi olmadığını düşünmüştür.

İkizlik ve ark.'nın aile planlaması bilgi düzeylerine dair yaptığı çalışmada, beşinci sınıf tıp öğrencilerinin bilgi düzeylerinin ikinci sınıf tıp öğrencilerinden daha yüksek olduğu bulunmuştur (9). Bizim çalışmamızda öğrencilerin henüz 3. sınıf olması ve aile planlaması eğitimi almamış olması bilgi düzeyini etkilemektedir.

Tıp fakültesi öğrencileri hem gelecekte topluma aile planlaması hizmetlerini sunacak olmaları hem de gençlik döneminde olmaları sebebiyle aile planlaması açısından önem taşımaktadır. Bu konuda alacakları eğitimin niteliği, toplumdaki çıktıları da etkileyebilir. Bu sebeple verilecek eğitimin müfredatlarında aile planlaması konusu önem arz etmektedir. Müfredatın düzenlenmesi ile literatürde yapılacak olan çalışmalar ile bilgi düzeylerinin ölçülmesi eğitimin başarısı konusunda bilgi verebilir.

KAYNAKLAR / REFERENCES

- Bilgili Aykut N, Akın A, Bahar-Özvarış Ş. Kontrasepsiyon. Güler Ç, Akın L. (Ed.) Halk Sağlığı Temel Bilgiler 1.Cilt. 3.Baskı. Hacettepe Üniversitesi Basımevi. 2012. Ankara.
- <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/family-planning-contraception> (Erişim Tarihi: 10.02.2022)
- Türkiye Nüfus ve Sağlık Araştırması, 2018, Hacettepe Üniversitesi Nüfus Etütleri Enstitüsü, Ankara
- Tüzün H, İlhan F, Ceylan MN, Maral I. (2005). Tıp Fakültesi Birinci Sınıf Öğrencilerinin Aile Planlaması ve Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar Konusundaki Bilgi ve Tutumları. Türk Jinekoloji ve Obstetrik Dergisi, Sayı: 2(3), 197-203.
- Pınar G, Doğan N, Ökdem Ş, Algier L, Öksüz E (2009). Özel Bir Üniversitede Okuyan Öğrencilerin Cinsel Sağlıkla İlgili Bilgi, Tutum ve Davranışları. TAD, Sayı:7(2), 105-13
- Özalp S, Tanır HM, Ilgın H, Karataş A, Ilgın B (2012). 'Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp ve Mühendislik Fakültesi Öğrencilerinin Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar ve Aile Planlaması Konusundaki Bilgi ve Tutumlarının Değerlendirilmesi'. Düzce Tıp Dergisi, Sayı: 14(3), 18-21.
- Çalikoğlu EO, Bedir B, Yılmaz S, Aydın A (2017). Tıp Fakültesi Öğrencilerinin Aile Planlaması ve Cinsel Yolla Bulaşan Hastalıklar ile İlgili Sağlık Bilgileri. Family Practice & Palliative Care, Sayı: 2(2), 12-17.
- Şanlı ÇH (2011). Gençlerin Acil Kontrasepsiyon Yöntemlerine İlişkin Bilgi Uygulamam ve Hizmet Gereksinimleri (Yüksek lisans tezi). Adnan Menderes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Doğum- Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Aydın.
- İkışık H, Arı A, Başbüyük HF, Bıyık K, Erdem AE, Maral I (2019). Tıp Öğrencilerinin Üreme Sağlığı ve Aile Planlaması Konusundaki Bilgi Düzeyinin Değerlendirilmesi. Anadolu Kliniği Tıp Bilimleri Dergisi, Sayı:2(24).